

Írsko

streda, 27. júna 2018

10:52

V Keltskej mytológii sa spomína pôvodná rasa božských bytostí Tuatha de Danann, ktorí obývali územie Írska pred príchodom Keltov. Tieto mimozemské bytosti sa stali pre ľudí bohmi alebo obrami a ich vplyv v krajine cez megalitické stavby sme sa vybrali so skupinkou ľudí prebádať. Nabalení do veterného a vlhkého írskoho počasia sme odleteli jedno júnové ráno do Dublinu. Netušiaci, že nám miestny bohovia budú tak naklonení, že teplé oblečenie zostane takmer celý čas odložené v kufroch.

Raňajší príchod do **Dublinu** bol na bežnú klímu prekvapujúco horúci. Šofér miestnej prepravnej spoločnosti nechal na seba hodinu čakať a tak sme sa zatiaľ vyhrievali na slniečku. Nápis God is Love na miestnom stĺpe nás uvítal na letisku. Po naložení batožiny do objednaného autobusu sme začali našu objavnú cestu Katedrálou sv. Patrika v centre Dublinu. Sakrálna stavba z 12.st. je zasvätená Patrikovi najväčšiemu patriotovi Írska zo 4. st. ktorý bol najprv pastierom u druidského kňaza potom sa stal kresťanským kňazom a po rokoch začal šíriť kresťanstvo v Anglicku a Írsku. Jeho vplyvom veľa pôvodných druidov konvertovalo na kresťanskú vieru. Kolujú o ňom mnohé legendy. Pokračovali sme obhliadkou národného múzea kde sme našli zopár zaujímavých nálezov z megalitických stavieb, ktoré dodnes silne pôsobia v priestore. Prechádzkou dublinskými uličkami a návštevou lokálnych pubov s čapovaným Guinness a írskou kávou sme nasali atmosféru hlavného mesta. Práve prebiehala futbalová liga a tak všade fanúšikovia sledovali zápasy. Návšteva najstaršej destilérky Jameson bola interaktívna a sprievodca nám nadšene ukazoval a vysvetľoval proces výroby. V tmavej miestnosti mali pre každého pripravenú degustáciu troch whiskey. Škótsku Johny Walker, americkú

Jack Daniels a ich írsku Jameson ktorá bola samozrejme najjemnejšia, tradične trikrát destilovaná. Pán sa vzápätí pýtal, či dnes niekto niečo oslavuje. Prihlásila sa naša spolucestujúca Janka, ktorá o deň neskôr mala svoje narodeniny a tak sme jej v predstihu s pohárikom whisky spoločne zaspievali a po írsky pripili "Slandže!"

Po celodennom presúvaní sme sa tešili na hotel kde si z nás recepčný vystrelil a zahlásil, že nemá dosť izieb a musíme sa dať do trojíc. Vtip mu nevyšiel lebo sme začali naozaj vytvárať trojice a síce zarazení, akceptovali sme jeho podmienky. Po chvíľke sa uškľobil a dal nám ďalšie kľúče od voľných izieb. Až neskôr sme si všimli nápis pred vstupom do hotela: "Kto nepozná srandu nech nevstupuje".

Po výdatných tradičných raňajkách sme sa vydali na prechádzku čarovným lesom ku dvom jazerám v údolí **Glendalough**.

Pri obrovskom mohutnom tise na trávniku sme spravili otvárací rituál cesty po silových miestach Írska. Každý si vybral z tarotových kariet, ktorých je presne ako bolo nás 22.

Vytiahnuté runy nám naznačili, že to bude cesta očisty, transformácie a múdrosti. Dymom kadidla som každého očistila a spoločným Ohm sme sa poďakovali za priazeň bohov a šťastné chvíle na našej spoločnej ceste Írskom.

Pristavili sme sa pri veľkom labyrinte v trávniku a prešli dnu a von pre stíšenie a zvedomenie svojho streda...

Nasledoval presun do mestečka **Kildare** ku katedrále sv. Brigid. Podľa predkresťanských legiend bola Brigid írsky bohyňa uzdravovania, rodinného krbu a ohňa, vedy a poézie, veštica, patrónka všetkých posvätných studničiek a neskôr sa stala sv. Brigita v kresťanskej tradícii patrónkou Írska, osobne pokrstená sv. Patrikom. Atributom jej sily je kríž uviazaný zo slamy- svastika na ochranu domu a podporu plodnosti a úrody, ktorý bol počas našej cesty všade naokolo. Naš šofér Charlie tento kríž objavil odložený aj vo svojom autobuse pri upratovaní a ukázal nám ho natešene keď sme prišli naspäť k autobusu. Miestna tradícia odporúčala vložiť ruku do otvoru Kameňa želaní v stene katedrály a dotknúť sa ramena vyslovujúc svoje priania. Čas ukáže, či to funguje.

Návšteva japonskej záhrady bola osviežujúcou prechádzkou s typickými zenovými prvkami na stíšenie mysle. Cestička

záhradou predstavovala cestu duše človeka a mohli sme prechádzať cez Jaskyňu zrodenia, hravé detstvo, obdobie štúdií, zaľúbenia, cez Most manželstva, po Chodníčku medových týždňov, Rozbočky rozdielných názorov a Spojky pochopenia, Výstup na vrchol kariéry, zostúpiť k Studničke múdrosti, cez Most života ku Kreslu staroby až ku Stromu nárekov kde sa duša posúva do večnosti. Precízne komponovaný každý kút tejto záhrady prinášal úžasný pokoj a krásu.

Pred nástupom do autobusu nás milo prekvapilo objavenie liečivej Brigidinej studničky hneď za parkoviskom. Podľa tradície ľudia navštevujú tieto studničky pre podporu uzdravenia. Namočili sme prinesené stužky do studničky, obtreli o telo a zavesili na konáre okolitých stromov na pomoc preliečenia toho, čo potrebujeme. Šofér Charlie vybral z malého kufrička svoju harmoniku a pekne nám pritom zahral. Veľmi milé momenty to boli. Charlie k nám zapadol. Presunuli sme sa a ubytovali v historickom centre mestečka Kilkenny, ktoré bolo v stredoveku hlavným mestom Írska. Všetci sme po celodenných horúčavách bažili po schladení a tak sme vyrazili do miestnych pubov na večeru a dobré lokálne pivo. Mestečko žilo do neskorého večera. Malebnými uličkami s bohatou kvetinovou výzdobou sa ozývala živá írsky hudba a Mesiac v splne krásne oslňoval vežičky katedrál.

Po výdatných raňajkách (fazulky, vajíčka, slanina, hríby, ovsená kaša, čerstvé ovocie...) sme deň začali obhliadkou prvého hradu **Rock of Cashel**, pokračovali sme na pevnosť **Cahir** preslávený svojou nedobytnosťou a obľúbeným miestom pre natáčanie filmov (Excalibur). Miestny sprievodca nám veľmi zanietene vysvetľoval všetky nástrahy nachystané na útočiach protivníkov, ktoré sú dodnes funkčné iba v troch hradoch z 3000 existujúcich v Írsku.

Obedňajšia pauza nám umožnila zrelaxovať pod veľkými stromami hradného parku a vstrebaníu zážitkov.

Klinová hrobka, ktorú sme ďalej navštívili bola miestom kde sme sa dlho nezdržali. Energia miesta nebola na dlhodobjšie zotrvanie. Strážcovia duší- čierne havrany hniezdli v korunách stromov nad megalitmi. S rešpektom k tomuto miestu sme pokračovali svojou cestou do mestečka **Killarney**. Dohodnutá večera v hoteli bola na záver s malým prekvapením pre

oslávencov (Janka narodeniny, dvaja Petrovia meniny) a pri horiacej sviečke v ich dezerte sme im spoločne zaspievali “Veľa šťastia, zdravia...! “

Skoro ráno sme odchádzali, aby sme sa stihli nalodiť a odplávať na ostrov **Skellig Michael**, ktorý je posledným energetickým miestom spájajúcim posvätnú michaelskú líniu prepájajúcu ostrov Sant Michael v Anglicku, vo Francúzsku, grécke Delfy, a Izrael.

V prístave Port Margee nás čakali tri malé lode, ktorými sme sa preplavili na ostrov. Húfy vtáctva, tulene a veľryba niekde v diaľke boli nezabudnuteľným zážitkom. Na ostrove nás čakalo 600 kamenných schodov a strmý výstup k pozostatkom kláštora. Čierne tenké bridlicové platne trčali do priestoru a vytvárali zaujímavé útvary na ktorých sídlili milé vtáky papins papuchále, čajky a vtáčiky podobné tučniakom. Na vrchole ostrova sme pomeditovali v kamenných kruhových domčekoch, ktoré pripomínali včelie úle. Pri vonkajšom hlavnom kríži Paľko nechal hrst' slovenskej zeminy-symbolický pozdrav a dar pre írskych bohov.

Počasie sa poobede začalo meniť a aj čas odchodu našich lodí sa blížil a tak sme zostúpili k prístavnej plošinke a naskočili na svoju loďku. Kapitán lode nám povedal, že za posledných 25 rokov tu nebolo tak dobré počasie. Po odchode z ostrova sa začalo ochladzovať a oblak zahalil vrchol skaly. V reštaurácii v prístave sme čakali na návrat lodí s našimi priateľmi a pochutnávali sme si na hustej polievke a výborných morských mušliach.

Cestou na ubytovanie sme v autobuse zacítili nepríjemný pach. Charlie zostal pokojný a keď sa mu podarilo vyjsť na kopec zastal, aby sme vyvetrali spálenú spojku. To sme ešte netušili, že sa budeme musieť s partákom Charliem rozlúčiť. Po vetracej prestávke sme sa zviezli dole k pobrežiu k posvätnej studničke. Pohľad na surferov unášajúcich sa na vlnách Atlantiku bol bodkou dňa pred večerou. Večerné mestečko **Killarney** žilo hudbou, obchodíky s vlnenými svetrami, tvídovými sakami, suvenírmí s írskymi motívmi, šperkami boli otvorené do neskorého večera a keďže bola sobota na každom kroku sme stretávali nevesty so skupinkou družičiek, ktoré sa zabávali a lúčili so slobodou na tzv. hen party.

Ďalší deň sme sa zastavili pri samostatne stojacom kameni (menhir) v blízkosti obydlí na súkromnom poli, odkiaľ sme rýchlo upaľovali aby nás niekto z domácich nepokutoval. Pokračovali sme po ďalších netradičných miestnych objektoch ako Kamenny dom- kde nám premietli video o archeologických nálezoch a historických súvislostiach, navštívili sme kruhové pozostatky osady s podzemnou chodbou do ktorej sa odvážil len jaskyniar Adam s Norbertom. Pri útesoch s nádhernou panorámou nás vietor zahnal rýchlo do autobusu kde Charlie zahral na harmonike pieseň venovanú oceánu Atlantik. Návšteva Orákula nám umožnila zaohmovať si vo vnútorných priestoroch a na spiatočnej ceste do hotela sme si dali rozchod v mestečku **Dingle**. Tradičná hustá zeleninová polievka a ochutnávka lokálneho piva nás občerstvili a miestne uličky s obchodíkmi, ktoré ponúkali šperky a suveníry nám odľahčili peňaženky. Mestečko má okrem iného netradičnú atrakciu delfína Frangieho, ktorý žije v zálive a pravidelne sa ukazuje svojim spoluobyvateľom. Na záver dňa nám náš parták vodič Charlie oznámil, že ráno nás bude čakať iný autobus aj s novým vodičom. Bola to smutná správa, pretože Charlie k nám skutočne zapadol a jeho hra na harmonike bola vždy spestrením výletu, ale jeho autobus potreboval opravu a tak sme sa s ním museli rozlúčiť.

Po návrate do hotela sme na recepcii objavili leták s reklamou na predstavenie írskych tancov s profi tanečníkmi. S malou skupinkou priateľov sme sa vybrali na tradičné tance pozrieť a stálo to za to. Hlavný sólista bol niekoľkoročný majster sveta. Ostatní si spravili večerný shopping kde v puboch hrala tiež živá írska hudba.

Ráno nás očakával nový vodič James (Bond) aj s novým autobusom, ktorému už nezhorela spojka. jazero, vily, okruh megalitov, stare hradiska na vyvýšenom mieste, kromlech, neskory obed, hotel v Enis mimo mesta

Vodic Mlady, plosina Burren, parfumeria manufaktura, dolmen a, sperkar ogamske sperky, pistalkar, jaskyna a stalagnit modliacesa ruky, 100% tma, obed, Moherske utesy, prechadzka prazdnym mesteckom Ennis, futbalovy zapas

Presun cez kruhové valy kde korunovali kráľov, silný energetický vír, vchod do podzemia- 32 m dlhá strbina 7m pod povrchom, blato, obed v dedine kde sme im vyjedli ponuku, hrobka Carowkeel bola nedostupná pre autobus a šofér sa obával stúpania tak sme si vybrali ďalšiu kamennú ceirns kam sme sa opäť nedostali lebo bola na súkromnom pozemku. Prijali sme fakt, že hrobky nám neboli v tento deň prístupné tak sme sa presunuli do mesta Sligo kde sme si nakúpili potraviny na večeru a raňajky. Ubytovanie sme mali dohodnuté v priestoroch internátu, ale izby boli luxusné s výhľadom na jazero.

Ráno mrholenie, Carrowmore- hrobky so sprievodkyňou, výstup na posvätný kopec Knocknarea kde má hrobku kráľovná Maeibv podľa mytológie bola dcérou bohyně Slnka. Podľa miestnej tradície sme vyniesli kameň každý za seba a pridali ho na vrchole k ostatným do 10m vysokej mohyly z kameňov kde z jej stredu vyžaroval ohromný lúč energie k nebesiam.

Benbulbin

-stolova hora s krásnymi skalnými reliéfmi vytvorenými ľadovcom bola zaujímavým objektom pre nafotenie. Po predchádzajúcom doobedňajšom výstupe sme sa už na túto horu nešplhali. Zopár záberov sme zachytili a pokračovali autobusom ku vodopádom. Konečne na parkovisku boli toalety a neďaleko sa v tieni pod stromom schladzovali ovečky.

Večer sme sa prešli v našom areály k jazeru kde sme objavili úžasné staré stromy možno aj 500 ročné tisy, ktoré

Newgrange JV, Knowt Va Z rovnodennost, Dought na SZ letny slnovrat, Tvar kriza chodba Newgrange, vzor pre keltsky kriz kruh okolo kriza

230 chodbovych mohyl, najsilnejsia je Newgrange o 1000r starsia nez stonehenge

V mytológii sa oblasť troch mohyl bohyni Bout- stedrost , symbol bielei kravv. mliečna draha ktorou rozlieva mlieko.

pramen mudrosti spojenie s komunikaciou s inymi, cas sa zastavil na 9 mesiacov kym neporodila syna

Mnohotisicrocne posobenie na kolektivne vedomie, zodpovedny za plodnost zeme, prirovnavane k maternici, predmety najdene v mohylach, ovalne kamene ako vajce a falusy symboly plodnosti nabijane slnecnymi lucami, aby boli oplodnenie bohmi, 5000 rokov, 200 tisíc ton kamenov, povodne 38 kamenov po obvode teraz 12, Knowt je najvacsia irska mohyla, postavena o pol tisicrocia skor ako NG, hladaci pokladov ako vikingovia

Ztycit mohylu aby sa dotykala nebies vsetci muzi okolia pomahali, druidova sestra zabranila kuzlom aby slnko zapadlo a muzi tak pracovali cely cas do vycerpania kym nezistili, ze je to magia. Kuzlo sa zrusilo ked ulahli sestra s druidom do postele. V preklade Douht znamena tma.

Tara mohyla, oblubene pohrebisko, prichod zimy, pramen telata, vychod pramen bielej kravy- dnes pramen sv. Patrika, krava stedrost a hojnost . Duch miest, kral sa spojil s posvatnou kravou- bohynou. Bohyna Maeb vydata za po sebe 9. kralov. Tara symbol kralovskej moci, posvatna svadba- harmonia medzi ludmi a krajinou. Kameň osudu okolo ktorého sme sa posadili a ukončili našu cestu po posvätných miestach Írska. Naliali sme vodu z írskych prameňov do striebornej čaše z Newgrange a všetci postupne poďakovali za to, čo si z putovania odniesli. Úžasné momenty a objavy starých civilizácií sa nám odkryli a my môžeme pokračovať v putovaní do ďalších krajín.